

Sygn. akt VIII C 1119/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 24 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa: I. R.

przeciwko: Kołu (...) z siedzibą we W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Koła (...) z siedzibą we W. na rzecz powódki I. R. kwotę 2584,28 zł (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 747,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 25 marca 2013 r. powódka I. R. domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej Koła (...) z siedzibą we W. kwoty 2 584,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 13 maja 2009 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Oławie pozew o zapłatę kwoty 25 105 zł tytułem odszkodowania za szkody powstałe w uprawach powódki znajdujących się w prowadzonym przez nią gospodarstwie, spowodowanych przez zwierzynę łowną. Powódka wskazała, że prowadziła gospodarstwo sadowniczo-jagodowe. Podała, że uprawa została zniszczona przez zwierzynę łowną, która przemieszczała się po płonach w celu znalezienia żeru. Powódka zgłosiła wyrządzoną szkodę Kołu (...). Podała, że ostateczny protokół oszacowania szkody sporządzony został przez stronę pozwaną w dniu 26 maja 2008 r., a szkoda nie została naprawiona. Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Oławie w sprawie o sygn. akt I C 33/11 zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 10 813,50 zł oddalając dalej idące powództwo. Podała, że wypłata odszkodowania przez stronę pozwaną, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i plodach rolnych powinna nastąpić w terminie 30 dni od dnia ostatecznego oszacowania szkody, tj. od dnia 26 maja 2008 r. Zatem odszkodowanie winno być jej wypłacone najpóźniej w dniu 26 czerwca 2008 r. i skoro to nie nastąpiło należą się jej odsetki. Na kwotę objętą żądaniem pozwu składały się skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od kwoty 10.813,50 zł za okres od 25 marca 2010 r. do dnia 24 stycznia 2012r., tj. do dnia zapłaty ((...),50 x 13 % x 671 dni).

W dniu 25 kwietnia 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W dniu 29 maja 2013 r. strona pozwana - Koło (...) we W. złożyła sprzeciw zaskarżając w całości nakaz zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznała, że Sąd Rejonowy w Oławie zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 10 813,50 zł tytułem odszkodowania za szkody powstałe w uprawach powódki spowodowane przez zwierzynę nie orzekając o odsetkach. Strona pozwana zarzuciła, że powódka nie przedstawiła dowodów na okoliczności wskazane w pozwie, tj. na okoliczność daty sporządzenia protokołu oszacowania szkody i daty wymagalności roszczenia. Strona pozwana wskazała, że nie stanowią dowodu akta Sądu Rejonowego w Oławie o sygn. akt I C 81/09 oraz I C 33/11, a powódka nie wskazała, który z dokumentów znajdujących się w tych aktach miałby potwierdzać okoliczności przytoczone przez powódkę.

Zarzuciła również, że powódka nie wykazała okoliczności, na których opiera zasadność swojego żądania. Podała także, że zasądzona na rzecz powódki kwota jest świadczeniem odszkodowawczym, którego wysokość została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie w dniu 28 grudnia 2011 r., w związku z czym brak jest podstaw, by uznać, że strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia już od 26 czerwca 2008 r., skoro na ten dzień świadczenie nie było jeszcze oznaczone. Strona pozwana zarzuciła również, że powołane przez powódkę Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. nie obowiązywało ani w dacie wyrządzenia szkody, ani w dacie wniesienia pozwu do Sądu Rejonowego w Oławie. Dalej strona pozwana podała, że nawet gdyby uznać, że odszkodowanie winno być zapłacone przez stronę pozwaną w terminie 30 dni od ostatecznego oszacowania, to jako ostateczne oszacowanie należało uznać ustalenie wysokości odszkodowania przez Sąd Rejonowy w Oławie w wyroku z dnia 28 grudnia 2011 r. Stąd zapłata w dniu 24 stycznia 2012 r. nastąpiła przed upływem 30 dniowego terminu. Strona pozwana wskazała nadto, że otrzymane od powódki wezwanie do zapłaty nie zmierzało do polubownego załatwienia sporu, a do wymuszenia zapłaty kwoty, która nie znajdowało żadnych podstaw prawnych, gdyż wezwanie dotyczyło kwoty wyższej, aniżeli dochodzona pozwem, jak również od innej daty, liczonej nie tylko od kwoty zasądzonej wyrokiem jako należność główna, ale także od kwoty kosztów procesu. Strona pozwana wskazała, że dopiero w następnym wezwaniu do zapłaty powódka zweryfikowała wysokość żądanej kwoty, mimo to dla strony pozwanej żądanie było bezpodstawne.

W piśmie przygotowawczym wniesiony do Sądu w dniu 29 lipca 2012 r. powódka, odnosząc się do zarzutów strony pozwanej zawartych w sprzeciwie podała, że, jeżeli wziąć pod uwagę, że do przedmiotowej sprawy ma zastosowanie Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. 2002 r., nr 126, poz.1081), to i tak należy zastosować 30 dniowy termin do zapłaty odszkodowania, gdyż brzmienie przepisu w tym zakresie nie różni się od jego brzmienia obecnie w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. (k. 32-38).

W piśmie przygotowawczym z dnia 29 sierpnia 2013 r. strona pozwana zarzuciła, że załączony przez powódkę do pisma przygotowawczego protokół nr (...) jest dowodem spóźnionym. Nadto nie może on określać daty wymagalności roszczenia o zapłatę odszkodowania, gdyż nie jest w istocie protokołem ostatecznego oszacowania oraz, że z jego treści nie wynika, że komisja odstąpiła od oszacowania szkody i ustalenia wysokości odszkodowania, a na to wskazuje zarówno wypełnienie jedynie części formularza protokołu dotyczącej oględzin uszkodzonej uprawy i pozostawienie niezupełnionej części zatytułowanej „ostateczne szacowanie szkody”, jak również treść załącznika do protokołu, z którego wynika, że przyczyną odstąpienia od oszacowania szkody było zachowanie powódki. Strona pozwana podała, że z tego względu przedmiotowy protokół należy uznać za protokół oględzin. Zarzuciła ponadto, że treść protokołu nie wskazuje, by został on sporządzony 26 maja 2008 r. (k. 41-45).

W toku dalszego postępowania stanowisko stron pozostało bez zmian.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W marcu 2008 r. doszło do powstania szkody wyrządzonej przez zwierzynę łowną na terenie gospodarstwa powódki I. R., położonego w obrębie łowieckim dzierżawionym przez stronę pozwaną – Koło (...) we W..

W dniu 31 marca 2008 r. powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej.

(bezsporne)

W dniach 7 i 11 kwietnia 2008 r. zostały przeprowadzone oględziny upraw. W załączniku do protokołu nr (...) odnotowano m.in. uszkodzenia przez zwierzynę nie mają wpływu na wysokość plonu, że plantacja nie była zabezpieczona przed wejściem zwierzyny, że wystające na ok. 15 cm kikuty skoszonych na jesieni chwastów powodowały, przy podmuchach silnego wiatru występującego w tym rejonie w okresie od 20 do 31 marca 2008 r., uszkodzenia włókniny, a poszkodowana (powódka) nie współpracowała z dzierżawcą obwodu w celu zabezpieczenia plantacji przed wejściem zwierzyny. Powódka określiła wartość szkody w przedziale od 25.000 zł do 58.000 zł. Komisja w oparciu o poczynione ustalenia odstąpiła od oszacowania szkody i odmówiła wypłaty odszkodowania.

Dowód: - protokół ostatecznego szacowania szkody nr (...) - k. 51-53

- wyrok Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. I C 33/11,

W dniu 21 kwietnia 2004 r. powódka wystąpiła do strony pozwanej o ponowne oszacowanie strat powstałych na plantacji i wskazała jednocześnie, że zwierzyna (sarny) nadal wyrządza szkody w uprawach.

W dniu 2 maja 2008 r. doszło do kolejnych oględzin upraw powódki z udziałem przedstawicieli strony pozwanej. W sporządzonym protokole nr (...) strona pozwana podała, że ostateczne oszacowanie szkody nastąpi na 7 dni przed rozpoczęciem zbioru, co miało miejsce 26 maja 2008 r. Komisja nie przystąpiła w dniu 26 maja 2008 r. do szacowania szkód oraz do jakichkolwiek czynności.

Dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. I C 33/11 (vide powołany w uzasadnieniu protokół nr (...) znajdujący się w aktach tegoż Sądu o sygn. I Co 541/08 na karcie 47 i 47 odwrot),

Pozwem z dnia 13 maja 2009 r., którego odpis doręczono pozwanej 19.06.2009r., powódka wystąpiła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 25.105 zł oraz kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 33/11 Sąd Rejonowy w Oławie zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 10 813 zł tytułem odszkodowania za szkody wyrządzone w uprawach powódki przez sarny.

Dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 33/11,

W dniu 24 stycznia 2012 r. strona pozwana zapłaciła na rzecz powódki zasądzoną kwotę.

(bezsporne)

Powódka w dniu 28 lutego 2013 r. wystąpiła bezskutecznie do strony pozwanej z pisemnym wezwaniem, by ta zapłaciła kwotę odsetek za opóźnienie w zapłacie odszkodowania.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 28 lutego 2013 r., k. 9.

- pismo strony pozwanej z dnia 7 marca 2013 r., k. 10.

wezwanie do zapłaty z dnia 12 marca 2013 r., k. 11.

- pismo strony pozwanej z dnia 26 marca 2013 r., k.26.

Wysokość skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 10.813,50 zł za okres od 25 marca 2010 r. do dnia zapłaty, tj. 24 stycznia 2012 r. wynosi 2584,28 zł ((...),50 x 13 % x 671 dni).

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości. Orzeczenie w tym przedmiocie zapadło przede wszystkim w oparciu o załączone i nie kwestionowane przez strony dokumenty.

Zgodnie z art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu.

Odsetki stanowią wynagrodzenie za używanie przez pewien okres cudzego kapitału lub za opóźnienie zapłaty wymagalnej już sumy pieniężnej. Mają charakter akcesoryjny i ich obowiązek zapłaty nie może powstać bez obowiązku zapłaty sumy głównej. Zatem w sprawie istotnym było ustalenie wymagalności świadczenia odszkodowawczego i związanego z tym uprawnieniem powódki do żądania odsetek za opóźnienie.

Wskazać również należy, że źródłem obowiązku naprawienia szkody przez stronę pozwaną nie było orzeczenie sądu tylko obowiązujące przepisy prawa (art. 46 ust. 1 i następne ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie Dz.U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066 ze zm.) i to na ich podstawie strona pozwana zobowiązana była do naprawienia szkody wyrządzonej powódce, w związku z czym obowiązek strony pozwanej do jej naprawienia powstał wcześniej, aniżeli z dniem wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Oławie.

Poza sporem było, iż strona pozwana dokonała zapłaty sumy głównej (10. 813 zł) dopiero w dniu 24 stycznia 2012 r., tj. po wydaniu w sprawie o sygn. akt I C 33/11 w dniu 28 grudnia 2011 r. przez Sąd Rejonowy w Oleśnicy wyroku określającego wysokość należnego powódce odszkodowania i po doręczeniu jego odpisu wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi strony pozwanej. Natomiast o wysokości kwoty (pierwotnie 25.105 zł) i żądaniu jej zapłaty strona pozwana dowiedziała się w momencie doręczenia jej odpisu pozwu w tej sprawie.

Zgodnie z treścią obowiązującego w dacie powstania szkody § 6 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15 lipca 2002 r. (Dz.U. 2002, nr 126, poz. 1081) w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych, wypłaty odszkodowań dokonują dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich w terminie trzydziestu dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody. Podobną treść ma również § 6 obowiązującego Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz.U. Z 2010, Nr 45, poz. 272) stanowiący, iż wypłaty odszkodowań dokonują dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich w terminie trzydziestu dni od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody albo od dnia sporządzenia protokołu ponownego szacowania szkody, o ile ponowne szacowanie miało miejsce.

Uznać zatem należy, iż § 6 cyt. rozporządzenia jako *lex specialis* (podobnie jak przy wypłacie świadczeń przez zakład ubezpieczeń) określa termin spełnienia przez stronę pozwaną świadczenia odszkodowawczego za szkody powstałe w uprawach powódki i skoro tak, to jego wymagalność nastąpiła po upływie 30 dni licząc od dnia sporządzenia protokołu ostatecznego szacowania szkody, a więc od dnia 26.05.2008 r. (vide powołany w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Oławie sygn. akt I C 33/11 protokół nr (...) znajdujący się w aktach tegoż Sądu o sygn. I Co 541/08 na karcie 47 i 47 odwrot). Wprawdzie do oszacowania wysokości szkody nie doszło na skutek negatywnego stanowiska strony pozwanej, jednakże jej wysokość została pierwotnie określona przez powódkę we wniesionym w dniu 13 maja 2009 r. pozwie, a następnie zweryfikowana i potwierdzona w części wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 33/11.

Wobec powyższego za niezasadne Sąd uznał zarzuty strony pozwanej w przedmiocie braku opóźnienia w spełnieniu świadczenia zasądzając żadaną w pozwie kwotę 2 584,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 10.813,50 zł za okres od 25 marca 2010 r. do dnia 24 stycznia 2012 r., tj. do dnia zapłaty ((...),50 x 13 % x 671 dni).

O dalszych odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 482 § 1 k.c. zasądzając je od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 25 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

Sąd nie podzielił również zarzutów formalnych strony pozwanej, co do tego, że za spóźnione należy uznać dowody przedstawione przez powódkę. W tym miejscu należy przytoczyć brzmienie art. 207 § 3 zd. 1 k.p.c., który stanowi, że przewodniczący może także przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych, oznaczając porządek składania pism, termin, w którym należy je złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. W przedmiotowej sprawie pisma przygotowawcze zostały wniesione przez powódkę w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego. Zatem nie doszło do naruszenia zasad określonych przepisem art. 207 k.p.c. Nadto wskazać należy, iż uznanie za zasadne zarzutów w tym zakresie, skutkowałoby pominięciem stanowiska pozwanego wyrażonego w piśmie przygotowawczym wniesionym do sądu 30.08.2013 r. (k. 41-44). Tym samym za skuteczne procesowo i prawidłowe należało uznać doprecyzowanie w pismach przez powódkę środków dowodowych w postaci dokumentów zawartych w aktach Sądu Rejonowego w Oławie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o przepis art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej, jako wygrywającej proces w całości, kwotę 747 zł tytułem kosztów procesu, na którą składała się kwota 130 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego – wynagrodzenia pełnomocnika w stawce minimalnej.